

Mfv.I.10.009/2012/5.

A Kúria a dr. Rakonczai Éva ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Sziklai Kinga alkalmazott jogász által képviselt alperes ellen köztisztviselői felmentés jogellenességének megállapítása iránt a Szegedi Munkaügyi Bíróságnál 4.M.210/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.22.182/2011/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2013. április 3. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

### **í t é l e t e t :**

A Kúria a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.22.182/2011/4. számú ítéletének azon rendelkezését, amellyel a Szegedi Munkaügyi Bíróság 4.M.210/2010/45. számú ítéletének az elsőfokú perköltség viselésre vonatkozó rendelkezését helybenhagyta, hatályon kívül helyezi, e körben az elsőfokú ítéletet megváltoztatja, és a felperest az alperes javára 168.000 (egyszázhatvannyolcezer) forint elsőfokú perköltség tizenöt napos határidővel történő megfizetésére kötelezi.

Egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

### **I n d o k o l á s**

A felperes 1993. január 25-étől műszaki vizsgabiztosként állt az alperes alkalmazásában. A peres felek 2003. február 3-án tanulmányi szerződést kötöttek a felperes jogi tanulmányaihoz kapcsolódó költségek megtérítésére. A felperes 2004. és 2006. között csoportvezetői megbízást kapott. 2006. március 13-án Cs.J. osztályvezető írásbeli figyelmeztetésben részesítette a vizsgabiztosi tevékenysége ellátása során történt kötelezettségszegés miatt. 2006. november 15-én a K.K.F. igazgatói munkakörére Cs.J. mellett ő is pályázatot nyújtott be, a pályázati kiírást azonban utólag visszavonták. 2007. május 22-én kelt felmentéssel a Ktv. 17. § (1) bekezdés a) pontja szerint 2007. november 30-ával a 2002/15/2006. (XII.7.) Korm. rendelet alapján csoportos létszámcsökkentésre hivatkozással a felperes köztisztviselői jogviszonyát az alperes megszüntette.

A felperes a keresetében a felmentés jogellenességének megállapítását, jogkövetkezményei alkalmazását, két és fél havi többlet-végkielégítés megfizetését kérte.

A Szegedi Munkaügyi Bíróság 5.M.850/2007/15. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.21.967/2008/6. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta. Ezen másodfokú ítéletet a felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.11.032/2008/3. számú részítéletével azon rendelkezés

körében, amellyel a felperes köztisztviselői jogviszony megszüntetése jogellenességének megállapítására és jogkövetkezményei alkalmazására irányuló keresetet elutasító döntést helyben hagyta, az illeték- és perköltségviselésre vonatkozó rendelkezésekre is kiterjedően, hatályon kívül helyezte, és e körben a Szegedi Munkaügyi Bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Egyebekben a Csongrád Megyei Bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. Kötelezte a felperest a többletvégkielégítés tekintetében meghozott rendelkezés folytán az alperes javára 70.000 forint és 17.500 forint áfa együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati részperköltség, valamint 48.100 forint kereseti, 48.100 forint fellebbezési és 48.100 forint felülvizsgálati eljárási részilleték állam részére történő megfizetésére. A felek felülvizsgálati részköltségét 38.000 forintban és 9.500 forint áfában, a felülvizsgálati eljárási részilletéket 230.840 forintban állapította meg. A Legfelsőbb Bíróság részítéletében rögzítette, hogy a csatolt létszámkimutatás és a munkáltatói jogkörgyakorló tanúvallomása alapján sem állapítható meg a jogerős ítélet által a létszámhelyzetre vonatkozóan megállapított tényállás helyessége. Iránymutatása szerint a megismételt eljárásban az alperesnek kell bizonyítania a felmentésben közölt indok valóságát és okszerűségét igazolva a felperessel azonos munkakörben foglalkoztatottak létszámhelyzetének alakulását a felperesi felmentés közlését megelőzően, a felmentési idő alatt és után az irányadó adatok közlésével, feltüntetve a létszámváltozás okát, továbbá a megüresedésre vonatkozó munkáltatói intézkedést és ennek indokát. A felmentés valósága és okszerűsége bizonyítottsága esetén lehet állást foglalni a felperes által hivatkozott rendeltetésellenes joggyakorlásról. A megismételt eljárásban a Szegedi Munkaügyi Bíróság 4.M.210/2010/45. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest az alperes javára 380.000 forint perköltség megfizetésére megállapítva, hogy az eljárási illetéket az állam viseli. A munkaügyi bíróság a megismételt eljárásban megállapította, hogy a 2131/2006. (VII.26.) Korm. rendelet módosításáról, valamint a N.K.H.létszámáról szóló 2215/2006. (XII.7.) Kormányhatározat a K.F. létszámát 2117 főben, a P.L.H.létszámát 68 főben határozta meg. Egyidejűleg elrendelte a N.K.H.létszámának 2007. évben 364 fővel történő csökkentését. Az alperes D.A.R.I.-n (B.,B.,CS. megyében) a Kormányhatározatok alapján az alperes elnöke döntése szerint az alkalmazottak létszámát 47 fővel kellett csökkenteni, ezen belül B. megyében 17 fővel.

Az alperes a Kormányhatározatban előírt 364 fős létszámleépítést 2007. május 31-ével akként hajtott végre, hogy a csoportos létszámcsökkentés 273 főt, vezetői szintek számának csökkenése 20 főt, egyéb módon történő jogviszony megszűnés 71 főt, összesen 364 főt érintett. A Kormányhatározatban előírt létszámleépítés végrehajtását követően a D.a.R.-ben további 10 fő műszaki vizsgabiztos szüntette meg a jogviszonyát lemondással illetőleg

közös megegyezéssel. Ezért az alperes valamennyi regionális igazgatósága közúti járműfőosztálya határozatlan idejű köztisztviselői jogviszonyban pályázatot hirdetett 2007. októberében műszaki vizsgabiztosi munkakör betöltésére 2007. november 19-ei pályázat benyújtási határidővel, melyre a felperes is pályázott. A pályázat kiírását követően az alperesnél 2007. október 30-án a területi szervek részére új létszámkeret kiosztásáról született döntés. A szervezeten belüli létszám-átcsoportosítást változatlan összlétszámmal rendelték el. Ennek eredményeként a D.a.R.I. létszáma további 11 fővel csökkent. Ezért a pályázat alapján kiírt munkakörök betöltésére nem került sor, az önkéntes távozások miatt megüresedett helyeket beszámították a 11 fős létszámcsökkentésbe. 2007. december 31. és 2008. február 29. között további 6 fő távozott a D.a.R.I.-től önként, így a létszám a 2007. október 30-ai döntéssel engedélyezett létszámkeret alá esett 6 fővel. Ezért az alperes pályázatokat írt ki ezen álláshelyek betöltésére. Két státuszra az alperes segéd-vizsgabiztost ( 2008. február 4-én P.L.-t és 6-án M.G.-t) vett fel, egy státuszon iktatót alkalmazott. Egy státuszon 2008. március 1-jén szabálysértési munkatársat (G.I.) nevezett ki, majd az alperes további egy álláshelyre segéd-vizsgabiztosi pályázatot hirdetett, melyet 2008. május 1-jétől H.J. töltött be, míg egy álláshelyre szabálysértési referensi pályázatot írt ki. A segéd-vizsgabiztosi munkakörbe kinevezett 3 fő 2009. március 1-jétől, illetve május 1-jétől műszaki vizsgabiztosi kinevezést kapott. A Szegedi Munkaügyi Bíróság a csatolt táblázatok összevetése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a 2007. március 31-éig végrehajtott 364 fős létszámleépítés 10 főt érintett, ezt követően műszaki vizsgabiztosi munkakörből 10 fő távozott önként. A létszám a 2007. október 31-ei létszám-átcsoportosítás következtében további 11 fővel csökkent, majd 2007. december 31. és 2008. február 29-én önkéntes távozással 6 fővel az engedélyezett létszámkeret alá esett. A 6 üres álláshely 3 fő segéd-vizsgabiztos, 2 fő szabálysértési referens, és 1 fő iktató alkalmazásával került betöltésre. A 2007. októberében műszaki vizsgabiztos munkakörre kiírt pályázatokat a további 11 fős létszámelvonás miatt vonták vissza, majd a 2008. év elején segéd-vizsgabiztosi pályázatok kiírására és betöltésére már olyan időben került sor, amikor a felperes jogviszonya az alperesnél megszűnt. A munkáltatói magatartás nem utalt a rendeltetésellenes joggyakorlásra. Az alperes által csatolt okirati bizonyítékok és a meghallgatott tanúk vallomásai alapján a műszaki vizsgabiztosi státuszokon történő létszámváltozás rekonstruálható volt, a változások folyamata okszerűen igazolta a felperes felmentését, ugyanakkor cáfolta a rendeltetésellenes joggyakorlás tényét. Kiemelte, hogy a csatolt kinevezési okiratok bizonyították, hogy az új műszaki vizsgabiztosok kinevezésére csak 2009. március 1-jétől és 2009. május 1-jétől került sor. Utalt arra, hogy egyedül S.GY. esetében merült fel annak lehetősége, hogy a felperes felmentése közlését

követően műszaki vizsgabiztosi munkakörbe kerülhetett volna, a felajánlott munkakört azonban nem fogadta el, így nem volt az sem megállapítható, hogy az alperesnek több műszaki vizsgabiztosra lett volna szüksége, mint amennyit a csoportos létszámleépítés után műszaki vizsgabiztosi munkakörben meghagyott. A levont jogkövetkeztetés szerint az alperes által becsatolt táblázatok, az azok adatait igazoló okiratok és tanúvallomások bizonyították, hogy a felperes csoportos létszámleépítéssel való érintettsége indokolt volt. A beszerzett adatok és bizonyítékok nem utaltak rendeltetésellenes joggyakorlásra. A bíróság osztotta a megelőző eljárásban eljáró bíróság álláspontját a rendeltetésellenes joggyakorlás bizonyítatlanságával kapcsolatban. A felperes fellebbezése folytán eljáró Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.22.182/2011/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest az alperes javára 50.000 forint fellebbezési eljárási költség megfizetésére. A megyei bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdés alapján mindenben helyes indokai szerint hagyta helyben figyelemmel arra is, hogy a felperes a fellebbezésében olyan tényre, körülményre, bizonyítékra nem hivatkozott, amelyet a perben az elsőfokú bíróság már ne bírált volna el. Kiemelte, hogy K.A. régió igazgató tanúvallomása és az alperes 2007. évi beszámolója igazolta, hogy a Kormányhatározatban előírt 364 fős létszámleépítést 2007. május 31-ével B. megyében 17 főt érintően végrehajtották. Ebből következően helyes az elsőfokú bíróság álláspontja, miszerint a felperes felmentésének oka valós és okszerű volt. Az alperes összlétszáma ugyanis 2007. május 31-ére a Kormányhatározatban megállapított létszámra állt be. A felperes felmentésére is ennek érdekében került sor. A Ktv. alapján 2007. január 1-jétől a munkáltatót a felperes esetében más munkakör felajánlására vonatkozó kötelezettség nem terhelte. A felperes nem tudta bizonyítani, hogy a felmentésére rendeltetésellenes joggyakorlással került sor. K.A. régióvezető tanúvallomásában részletes, és az érdekképviselletekkel együtt meghatározott, a létszámcsökkentés végrehajtásának elveivel is összhangban álló, kellően megindokolt nyilatkozatot tett a létszámleépítéssel érintett személyek, így a felperes kiválasztásának indokairól, mely nem ütközött a rendeltetészerű joggyakorlás követelményébe. A felmentési idő alatt kiírt pályázatok kapcsán utalt arra, hogy a csoportos létszámcsökkentés megvalósításának eredményeként az alperes az előírt létszámot elérte, azonban önkéntes eltávozás miatt abban negatív eltérés következett be. Ezen túlmenően az alperes a Kormányhatározatban meghatározott létszámon belül létszám-átcsoportosításról rendelkezett 2007. október 30-án, amely a D.-a. R.-ben 11 fő létszámelvonást jelentett. Ezen döntés meghozatalára nem volt szükség Kormányhatározatra, mivel a Kormány által meghatározott összlétszámon belüli létszám-átcsoportosításra került sor. Az önkéntes távozásokból következően történt státuszmegüresedések és az alperes magatartása között semmilyen oksági kapcsolat nem állt

fenn, ezért az üres álláshelyekre való pályázatok kiírása, majd 2008. év első felében 3 főnek segéd-vizsgabiztosi munkakörben történő alkalmazása nem ütközött a rendeltetésszerű joggyakorlás elvébe. A megyei bíróság szerint az elsőfokú bíróság által megállapított elsőfokú perköltség nem túlzott, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és a Pp. 24. § (2) bekezdés b) pontja alapján megállapított 4.648.800 forint összegű pertárgyértékre, valamint a Legfelsőbb Bíróság által megállapított felülvizsgálati részköltség összegére tekintettel.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó új határozat meghozatalát kérte. Hivatkozása szerint a Pp. 206. § (1) bekezdését megsértve az eljáró bíróságok a tényállást helytelenül állapították meg, annak indokolása részben tény- és iratellenes. Nem tettek eleget a Legfelsőbb Bíróság részítélete indokolásában adott iránymutatásnak. Az alperes ugyanis a megismételt eljárásban ugyanazt a táblázatot csatolta be kihagyva az összesítő számokat, személyi cserét hajtott végre, valamint státuszmegszűnésre való hivatkozást változtatott meg.

Az alperes D.-a. R.I.-nél 2007. január 1-jétől 2009. május 19-éig terjedő időtartamban a vizsgabiztosi létszámhelyzet az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal szemben az alábbiak szerint alakult:

Az induló létszám az alperes által megjelölt 59 fővel szemben 61 fő. Figyelembe veendő B.I. kirendeltségvezető - műszaki vizsgabiztos, valamint H.S. műszaki vizsgabiztos, figyelmen kívül hagyandó S.GY., aki nem volt műszaki vizsgabiztos munkakörben foglalkoztatva. A 2007. február 28-án történt kinevezés-módosítások alapján B.M., K.F., V.T. és H.S. műszaki vizsgabiztosi munkakörből más munkakörbe kerültek, ezzel a létszám 56 főre csökkent. Cs.B. műszaki vizsgabiztos 2007. március 1-jei nyugdíjba vonulása miatt a létszám 55 főre csökkent. A 2007. április 30-ai csoportos létszámleépítés 5 fő vizsgabiztost érintett (a felperes, B.I., G.I., G.A., K.J.). Az alperes a perben sikerrel nem bizonyította, hogy Cs.B. valamint S.GY. státuszának megszűnését a 2007. évi csoportos létszámleépítés során figyelembe vették volna. Értékelendő, hogy az alperes S.GY.-nek üres, betöltetlen műszaki vizsgabiztosi munkakört ajánlott fel 2007. május 15-én. Az alperes nem bizonyította, hogy a 2007. október 31-én kelt „Új létszámkeretek kiosztása területi szervek részére” című feljegyzés kapcsán milyen kormányzati döntés vagy egyéb hivatkozás alapján kerülhetett sor a D.-a. R.I.-n 11 fős létszámcsökkentés elrendelésére, illetve ezt milyen szervezeti változás, átszervezés indokolta. E körben K.A. munkáltatói jogkör gyakorlójának tanúvallomását bizonyítás nélkül fogadták el. B.I. 2007. október 29-én műszaki vizsgabiztos munkakörből más munkakörbe került, az alperes azonban nem tüntette fel a táblázatokban (- 1 fő). Az alperes 2010. április 27-ei beadványában foglaltak szerint az ott felsorolt 10 fő önként távozott. A fentiek figyelembevételével a

vizsgabiztosi létszám alakulása 2008. április 30-ai állapotnak megfelelően 60 fő - 4 fő - 1 fő - 5 fő - 1 fő - 10 fő = 39 fő + 1 fő műszaki vizsgabiztosi üres (betöltetlen) munkakör.

Álláspontja szerint az önként távozottak létszáma után maradt státuszhelyzet eltér az alperes és az elsőfokú bíróság által megállapított 10 főtől, mert az 11 fő. A más munkakörre alakítás is eltér az alperes által kimunkált 6 főtől, mert az 7 fő. Véleménye szerint a munkakörét nem szüntették meg, hanem újra betöltötték. Értékelendő, hogy az alperes műszaki vizsgabiztosi munkahelyeket akként töltött be, hogy első lépésként vizsgabiztosjelölt vagy segédvizsgabiztos munkakörként nevezte meg, majd kellő idővel, amit a bíróság már nem vizsgált, műszaki vizsgabiztossá módosított át. Az alperesnek szüksége volt műszaki vizsgabiztosokra, így nem lehet munkakör átalakításról beszélni. A vizsgabiztosi létszám 2009. május 19-én: 60 fő - 4 fő - 1 fő - 1 fő - 5 fő - 10 fő + 3 fő = 42 fő + 1 üres (betöltetlen) vizsgabiztosi munkakör. A felperes álláspontja szerint a munkáltató rendeltetésellenes joggyakorlással szüntette meg a munkaviszonyát, az MK.95. számú állásfoglalás III. pontja alkalmazása nem megfelelően történt. Az elsőfokú bíróság a rendeltetésellenesség körében bizonyítási eljárást nem folytatott le. Az elsőfokú ítéleti indokolás mindössze az alapeljárásban hozott elsőfokú ítélet helyes indokaira utal vissza. Álláspontja szerint azonban a perbeli adatok a munkáltató rendeltetésellenes joggyakorlását támasztják alá. A munkáltatói jogkörgyakorlóként döntést hozó, tehát nem érdektelen K.A. tanúvallomása, valamint a benne lehetséges vetélytársat látó Cs.J. osztályvezető tanúvallomásának elfogadása jogellenes. A kiválasztás szempontjaiként a munkáltatói jogkörgyakorló által felhozott indokok bizonyítatlanok, az írásbeli figyelmeztetés megalapozottsága és munkahelyi feszültség okozása körében, másrészt a tanulmányi szerződés miatti távolléteivel kapcsolatos nyilatkozatot tételesen cáfolta a perben. Nem értékelték ugyanakkor K.J. és L.CS. tanúk vallomását, akik maguk kérték a 2007. áprilisi csoportos létszámleépítés során történő elküldésüket. Ennek ellenére a felperes jogviszonyát szüntették meg. Álláspontja szerint az első- és a másodfokú bíróság eltúlzottan állapította meg a perköltség összegét az alperes javára, figyelmen kívül hagyták a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdésében foglaltakat és nem az elvégzett munka és kifejtett tevékenység alapján ítélték meg annak összegét. A másodfokú bíróság számítási hibát is vétett a perköltség összegének megállapításánál, mert a pertárgyértéket nem megfelelően állapította meg.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, felülvizsgálati költségre igényt tartott.

A felperes felülvizsgálati kérelme részben, az alábbiak szerint alapos.

A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a Pp. 275. § (7) bekezdését

megsértve az (5) bekezdésben foglaltak szerint adott utasításokat mellőzve folytatta le új eljárását. Az alperesre háruló bizonyítási tehernek megfelelően folytatta le a bizonyítást a felmentés valósága és okszerűsége körében figyelemmel a felperesnek a felmentés jogszerűsége tárgyában tett előadásaira és az azzal kapcsolatos alperesi tényállításokra. Az eljáró bíróságok a jogi álláspontjukat számszerű adatokkal alátámasztották, és e körben az alperesi adatközléssel kapcsolatos felperesi észrevételekre reagálva állapították meg a tényállást. A bizonyítás eredményének mérlegelése megfelelt a Pp. 206. § (1) bekezdés rendelkezéseinek: a felek előadását, a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékokat egybevetés útján, azok összességében értékelték és meggyőződésük szerint bírálták el, mérlegelésükről a Pp. 221. § (1) bekezdésben foglaltak alapján indokolási kötelezettségüknek eleget téve adtak számot. Nem volt megállapítható kirívóan okszerűtlen, iratellenes, nem kellően indokolt mérlegelés. Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban csatolt táblázat adatait a megelőző eljárásban csatolt táblázat adataival összevetve a felek előadásait is figyelembe véve a csatolt egyéb okirati bizonyítékokkal (munkaköri leírások, kinevezések és kinevezés-módosítások), tanuvallomásokkal egybevetve értékelte. Számot adott arról, hogy a korábbi adatszolgáltatáshoz képest egy fő eltérés miből adódott, továbbá hogy a felperes észrevételei a létszámadatokra vonatkozóan miért nem helytállóak. A megismételt eljárásban csatolt táblázatok adataiból levont helyes következtetésük szerint 2008. április 30-án az alperes D.-a. R.I.-n a felperes munkakörében foglalkoztatottak létszáma 39 fő, mely megfelel a felperes felülvizsgálati kérelmében feltüntetett betöltött létszámnak (elsőfokú ítélet 11. oldal, 4. bekezdés, felülvizsgálati kérelem 7. oldal). A felperes által ezen időszakban feltüntetett további egy státusz megléte a per adataiból nem vezethető le. Abból ugyanis, hogy a csoportos létszámcsökkentés időszakában S.GY.-nek vizsgabiztosi munkakört ajánlottak fel a korábbi osztályvezetői munkaköre helyett, még nem következik, hogy ez a kimutatásokban nem szereplő üres álláshely volt. Az alperes kimutatásában ugyanis S.GY. vizsgabiztosi álláshelyen szereplőként van feltüntetve osztályvezető vizsgabiztos kettős munkakört betöltőként, és a munkakör-módosítás követően csoportos létszámcsökkentéssel érintettek között beszámításra került nem felmentéssel, hanem önként távozóként, a státusz tehát nem maradt meg. Az eljáró bíróságok a bizonyítékok helyes értékelésével állapították azt meg, hogy a 2007. május 31-éig végrehajtott csoportos létszámcsökkentés a D.A.R.I.-n 10 fő műszaki vizsgabiztosi státuszt érintett. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a csoportos létszámcsökkentés végrehajtásának időpontját 2007. április 30-ában jelölte meg - tévesen. A helyes 2007. május 31-ei időpontig azonban a felperes által a felülvizsgálati kérelmében megjelölt 5 fő csoportos létszámleépítéssel érintett vizsgabiztos mellett figyelembe kell venni a 2007. március 1-jével nyugdíjba vonult Cs.B.-t, valamint a 2007. május 15-ével önként

távozó S.GY.-t is, valamint a felperes azon 3 kollégáját (B.M., K.F. és V.T. műszaki vizsgabiztosokat), akik 2007. január 1-jétől (a csoportos létszámleépítés alapját képező időponttól) még műszaki vizsgabiztosként voltak foglalkoztatva függetlenül attól, hogy 2007. február 28-án munkakör módosítás folytán más munkakört töltöttek be, és ezen más munkakörben került sor felmentéssel a leépítésükre.

Az eljáró bíróságok helytálló következtetéssel állapították meg, hogy az alperes a felperes felmentéséről szolgáló indok (csoportos létszámcsökkentés) valóságát és ezzel összefüggésben a felperes jogviszonyának megszüntetése okszerűségét bizonyította. Alaptalanul állított a felperes rendeltetésellenes joggyakorlást a munkáltató részéről a felmentéssel érintettek közé választása, a csoportos létszámleépítést követően üres státuszok megpályázása, valamint a 2009. első felében műszaki vizsgabiztosi kinevezések kapcsán. Az eljáró bíróságok a bizonyítékok helyes mérlegelésével foglaltak állást arról, hogy a csoportos létszámcsökkentést követően 2007. év végén, 2008. év elején történő pályázat kiírásokra az időközben 2007. év végére történt státuszmegüresedések miatt került sor. A 2007. október 30-ai alperes szervezetén belüli, az alperes kormányhatározatban meghatározott összlétszámát nem érintő létszám-átcsoportosítás miatt a D.a. régióban elrendelt 11 fő létszámelvonásba ezek beszámításra kerültek. Helyes jogértelmezéssel foglaltak állást arról is a bíróságok, hogy ezen létszámelvonáshoz nem volt szükség kormányhatározatra. A felperes közszolgálati jogviszonya az alperesnél 2007. november 30-ával szűnt meg. Ezért az ezen időpontot követő 2008. év első felében történő 3 személy segéd- vizsgabiztosi munkakörben történő alkalmazása, illetőleg ezen személyek 2009. első felében műszaki vizsgabiztosként történő kinevezése az alperes által igazolt státusz megüresedésekre tekintettel rendeltetésellenesnek nem tekinthető. A Legfelsőbb Bíróság részítéletében foglalt iránymutatásnak megfelelően a felmentés valósága és okszerűsége vizsgálatát követően foglalhattak csak állást a bíróságok a felmentési jog alperes által történő rendeltetéseszerű gyakorlásáról. E körben a felperest terhelte a bizonyítás [Pp. 164. § (1) bekezdés]. Az eljáró bíróságok azonban jogszerű következtetést vontak le e körben a bizonyítás sikertelenségéről. Alaptalanul állította a felperes, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján a rendeltetésellenes joggyakorlás megállapítható. A megismételt eljárásban a megelőző eljárásban lefolytatott bizonyítás anyaga jogszerűen volt értékelhető. Nem sértett jogszabályt az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor az ítéletében rögzítette a megelőző eljárásban a rendeltetéseszerű joggyakorlásra vonatkozóan megállapított tényállást, és a bíróságok elfoglalt jogi álláspontját, és azt elfogadva, az e körben hozott döntése indokolásául ezen érvelésre visszautalt. A bíróságoknak ugyanis határozatukat mindig a szükséges mértékben kell megindokolniuk. Ennek körét pedig az adott ügy jellege és az eljárás során

tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg. Ennek megfelelően az indokolási kötelezettségüknek az eljáró bíróságok eleget tettek figyelemmel arra, hogy a megismételt eljárásban a rendeltetésellenes joggyakorlás körében újabb bizonyítékok nem merültek fel. Ezért a jogerős ítélet eljárásjogi szempontból nem jogszabálysértő. A rendelkezésre álló tanúvallomások, bizonyítékokat az eljáró bíróságok helytállóan értékelték, és vonták le azon jogkövetkeztetésüket, hogy a munkáltatói jogkörgyakorló által nevesített három kiválasztási szempont alapján a munkáltató eljárása nem ütközött a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményébe. Azok valóságát az alperes bizonyította, és okszerűen vezethettek a felperes kiválasztásához. A szakmai okok körében az írásbeli figyelmeztetésben foglaltak értékelhetők voltak, hiszen az intézkedéssel szemben a felperes jogorvoslattal nem élt. A tanulmányi szerződés miatti igazolt távollét - a felperes fizetett szabadságát is figyelembe véve - a felperes személyes előadása szerint is (jegyzőkönyv, 8. oldal utolsó bekezdés) évi szinten a 94 munkanapot elérte. A felperes a felülvizsgálati kérelmében sem vitatta, hogy a munkáltató vezetőjével és közvetlen felettesével szemben a kapcsolata feszült volt. Azt, hogy a felmentéssel érintettek közé történő beválasztása nem a munkáltatói jogkörgyakorló által előadott és igazolt szempontok alapján történt, hanem az igazgatói állásra 2006. novemberében kiírt pályázatra történő jelentkezése miatt, nem bizonyította [Pp. 164. § (1) bekezdés]. Ezt a felperes által hivatkozott K.J. és L.CS. tanúvallomása sem támasztja alá (jegyzőkönyv). A tanúk ugyan egészségi állapotukra hivatkozással kérték a csoportos létszámcsökkentés alkalmával történő felmentésüket, de az a körülmény, hogy csak ezt követően közös megegyezéssel történt az ő jogviszonyuk megszüntetése, a felperes irányában rendeltetésellenes joggyakorlás megállapítására nem alkalmas, az alperesnél a közös megegyezés költségcsökkentést eredményezhetett. Az eljáró bíróságok azt is helytállóan állapították meg, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott a kiválasztásnál diszkrimináció alkalmazására is, mivel az általa megjelölt 4 fő büntetőeljárás hatálya alatt álló munkatársából 3 fő munkaviszonya szintén a csoportos létszámcsökkentéssel szűnt meg. Minderre tekintettel az eljáró bíróságok helyesen foglaltak állást az alperes felmentési intézkedése jogszerűségéről, ezért a per főtárgya tekintetében jogszerűen hagyta helyben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság keresetet elutasító döntését. Alappal sérelmezte azonban a felperes az első fokon megállapított perköltség összegét. A Legfelsőbb Bíróság az Mfv.I.11.032/2008/3. számú részítéletében a felperes 2,5 havi többletvégkielégítés tárgyában előterjesztett keresetéről döntést hozott megállapítva, hogy az első-, másodfokú és a Legfelsőbb Bíróság előtti eljárásban is a felperes pervesztes lett, ezért e kereseti kérelemre eső együttes részköltséget 70.000 forintban és 17.500 forint áfában állapította meg. Ugyanakkor a hatályon kívül helyezett rendelkezés,

azaz a felmentés jogellenessége vonatkozásában a Pp. 275. § (5) bekezdés alapján a felülvizsgálati eljárási rész költséget 38.000 forintban és 9.500 forint áfában állapította meg.

Erre tekintettel a megismételt eljárásban első fokon a Pp. 24. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt egy évi átlagkeresetre mint pertárgyértékre, azaz 3.847.285 forintra vetítve kell az elsőfokú ügyvédi munkadíjat megállapítani. Az a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (4) bekezdése alapján helyesen 120.230 forint, melyhez hozzászámítva a Legfelsőbb Bíróság által megállapított felülvizsgálati rész költséget kerekítéssel 168.000 forint a pertárgyértékre vetített jogszerű ügyvédi munkadíj. Ennek figyelembe vételével a másodfokú eljárásban a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (4) és (5) bekezdése alapján megállapított 60.100 forint másodfokú perköltség nem túlzott. A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletnek az elsőfokú perköltséget megállapító rendelkezését helyben hagyó döntését a Pp. 275. § (4) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte [az ügyben irányadó Pp. 271. § (1) bekezdés c) pont], e körben az elsőfokú ítéletet megváltoztatva marasztalta a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdésre tekintettel az alperes elsőfokú perköltségében, míg a másodfokú perköltség, valamint a per főtárgya vonatkozásában a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta. A Pp. 81. § (1) bekezdés alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban túlnyomórészt pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) és (6) bekezdés alapján a felülvizsgálati eljárásban kifejtett jogi tevékenységgel arányban állóan. Az ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés f) pontja és 3. § (3) bekezdés alapján a 14. §-ra tekintettel a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2013. április 3.

**Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró**

**Dr. Tallián Blanka s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró**

A kiadmány hitelével: Nné tisztviselő